

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos

E ziua Mea în această zi, e ziua Mea de naștere, măi poporul Meu, și petrec cu tine în amintirea nașterii Mele pe pământ, iar amintirea este așa cum a fost ziua aceea, când și în cer și pe pământ a fost și bucurie, a fost și durere, căci coborârea Mea pe pământ a zbuțuit puterile pământești, pe oamenii cei mari din Ierusalim, cărora le plăcea să fie mari și tari și să-și petreacă viața în plăceri tot timpul, și mai ales să nu le fie tulburată stă-pânirea și puterea înaintea oamenilor, și a fost așa atunci că ei au aflat de nașterea Mea, au aflat de la vestitori, și toate erau scrise să vină, așa cum toate s-au și împlinit.

E zi de praznic sfânt, iar Eu, Domnul Iisus Hristos, Mă așez în carte cuvânt. O, cum să nu grăiesc Eu în ziua aceasta? Tot cerul e în sărbătoare aici în jurul Meu ca în cer, iar aici la voi vin colindători, fiilor de la izvor. Așa a fost mereu lângă ieslea Mea aici de când Mi-am pornit și Mi-am zidit cu voi așezământ pentru cei din cer, și încă pentru sărbătorile cu cerul aici, la voi. Îmi fac lucrarea Mea cu cei din cer la voi așa cum Mi-o făceam acum două mii de ani între cei de atunci popor al lui Dumnezeu, puțin de tot acest popor între cei mulți din Israel, care nu mai călcau pe căile lui Dumnezeu așa cum le-a fost lor hărăzit să iubească și să urmeze Domnului. Au lucrat îngerii acum două mii de ani și s-a împlinit în taină lucrarea lui Dumnezeu, și lumea n-a știut aceasta, dar Domnul Și-a așezat pe pământ împlinirea vestită prin profeți pentru vremea aceea. O, tot așa e și acum. Nu știe, nu înțelege lumea taina Mea cu voi aici și lucrarea ei toată. Nu era mai bună sau mai rea lumea cea de a-tunci față de cea de acum, dar lumea nu este deprinsă cu lucrarea cea de taină a Domnului între oameni, iar îngerii Mei lucrează ei, ca și atunci lucrează minuni și împliniri neștiute de oameni, și se adună ele în cele ce nu se înțeleg și nu se văd decât de Dumnezeu și de cele nevăzute ale Lui, căci Dumnezeu nu a stat niciodată din lucrul Său pe pământ și în cer, dar omul este mult prea mărginit cu credința și cu vederea cea pentru credință și cu iubirea cea de sus, și iată, nu are omul parte de tainele Domnului așa cum au avut magii acum două mii de ani, care au venit de departe, urmându-și credința cea descoperită lor, căci acestora li s-a descoperit odată cu cercetarea stelelor și a mersului lor și li s-a arătat o stea, după ce îngerul a vestit-o pe mama Mea Fecioară că Mă va naște ea din trupul ei fecioresc, iar după ce ea a înțeles și a crezut și s-a aplecat, de am fost Eu zămislit în ea prin lucrarea îngerului vestitor din cer, au văzut acești trei magi că s-a ivit o nouă stea și au urmărit mersul ei în toată vremea, și au mers după ea până în preajma zilei Mele de naștere, când steaua care i-a călăuzit s-a oprit deasupra Ierusalimului și M-au aflat ei născut în iesle și s-au închinat cu credință și au întărit ei apoi pe pământ credința în Dumnezeu, în Pruncul Împărat și Mântuitor al celor ce cred în El de atunci și până azi, și iată, fericiți sunt cei ce au parte de tainele Domnului așa cum au avut magii, care M-au găsit născut pe pământ într-o iesle, unde mama Mea Fecioara și bătrânul Iosif au poposit în vremea și ziua nașterii Mele între oameni pe pământ, și când oamenii mari sau mici nu M-au primit în casele lor cu nașterea Mea și cu taina ei, care s-a descoperit lumii prin cei de alt neam, care au venit de departe pentru închinare înaintea Mea și au lăsat darurile lor la ieslea nașterii Mele.

O, pace vouă, fiilor de la izvor! Mă scriu cu voi în carte cu praznic de naștere a Mea alături cu mama Mea Fecioara, măi fiilor, și vine după acest praznic zi de strângere la izvor a celor ce doresc să vină să petrec cu ei, și ei cu Mine și cu voi aici, la izvorul Meu de cuvânt. Praznic de Bobotează bate la ușă, și voi Mi-ați pregătit sălaș calduț și frumos, fiilor, așa cum darurile Mele de sus v-au înzestrat să puteți aceasta, că nu mai am pe alții de partea Mea și pentru Mine la greu și la durere, iar cu Mine și cu voi vin și stau numai cei ce iubesc pe Dumnezeu și nu pe ei înșiși și nu altceva sau pe altcineva, iar cei ce vin și pleacă, aceia nu iubesc pe Dumnezeu, o, și dacă ar fi numai acest păcat să-l aibă aceștia ar fi cum ar fi, dar au disprețuit ei calea și poporul și locul Meu de aici și truda Mea toată cu voi ca să-Mi zidesc cetate de scaun în mijlocul acestui neam, iar după dispreț se strânge judecată, că n-au înțeles să-și muște limba când inima îi îndeamnă să facă

aceasta, și iată ce vă învăț Eu pe voi în zi de praznic sfânt! O, fiilor, voi să nu vă dezvinovățiți când sunteți disprețuiți și muștrați și judecați și învinuiți, așa cum vor cei ce vă fac acestea, căci cei cu inima creștină nu caută dezvinovățiri, ci caută umilință să aibă și pocăință să-și lucreze, așa cum își lucra împăratul David, care Mă iubea nespun de mult, și care când greșea plângea în taină și pentru el, și pentru cei ce-l disprețuiau, căci așa este inima de creștin, de fiu al lui Dumnezeu, măi fiilor. Așadar, umilință și căință în toată vremea își lucrează copiii Domnului, iar dezvinovățiri nicidecum, că Mă au pe Mine de pildă că n-am deschis gura spre a Mă apăra, ci am purtat crucea ca să vadă cei ce Mă vor iubi sub crucea Mea și să lucreze și ei la fel ca Mine, sub cruce, fiilor, că rău e de omul care nu se umilește mereu și nu se căiește mereu de tot ce nu este în stare să depărteze de la el dintre cele ce supără pe Domnul în lucrarea omului, căci omul este neputincios, și numai Domnul poate pentru om. Așadar nu fiți ca și cei care nu-și învață limba lor așa cum Eu vă învăț acum pe voi să lucrați cu inima și cu limba, că Eu, Domnul, vă spun vouă că mai mare cursă ca și limba sa nu este pentru om, precum este scris: *«din cuvintele tale vei fi mântuit sau osândit, omule.»*, iar dacă limba omului osândește pe alții pentru sine însuși, iată cursa pe care singur și-o pune împotriva sa și care-i face omului judecata ca să fie judecat apoi!

O, fiilor, nu vă mâhniți de la cei ce vă îndurează pe voi, ca nu cumva să aibă ei păcat greu, ci umiliți-vă, măi fiilor, primind cu dragoste cele dureroase dinspre ei, că așa este creștinul încercat și răbdător lângă Mine pe cale și ca Mine răbdând. Voi știți că peștele când este aruncat din apă pe uscat, el moare. O, așa moare și cel ce iese de la Mine, iar Eu am spus creștinului neputincios pentru el însuși: *«O, nu Mă părăsi, măi creștine, că iată ce neputincios ești! Și unde te duci cu atâta neputință câtă ai, și cine te mai vindecă de ea?»*.

O, trebuie milă, fiilor, milă ca a lui David, care plângea pe Israel și care povestește despre părinți cum erau mântuiți după ce amărau ei pe Domnul și strigau apoi după El, crezând cuvântul Lui, și se ridicau din greșeli și-I cântau Domnului laude, și apoi degrab uitau lucrurile Domnului și iar nu împlineau sfatul Lui și iar se lăsau cuprinși de pofte și uitau mântuirea cea de la Domnul și cârteau cu neascultarea pe ei, iar apoi cădeau asupra de vrăjmașii lor iar și iar, și se pocăia pentru ei David cu putere de suflet și zicea: *«Izbăvește, Doamne, pe Israel de toate necazurile lui și adu-Ți aminte de îndurările Tale și de mila Ta, că din veac sunt ele!»*, iar mai apoi zicea: *«Iertat-ai, Doamne, fărădelegile poporului Tău, acoperit-ai păcatele lor și Ți-ai potolit mânia și iuțimea ei, iar acum arată-ne nouă mila Ta și mântuirea Ta!»*.

O, iată ce dulce vă învăț iubirea și bunătatea, fiilor, și vă spun: iubiți pe cei ce vă lovesc și binecuvântați pe cei ce vă pun vină, și va fi cu voi Dumnezeu dragostei, precum este scris, căci omul greșește și trebuie să se aplece sub orice încercare, și ca de la Domnul trebuie să primească el încercarea și lămurirea lui.

Iar acum, fiilor, ne întoarcem la cuvânt de praznic de naștere a Mea și să dăm intrare în carte mamei Mele Fecioara, că dulce este ea pentru toți cei ce iubesc pe Domnul.

O, dulce este mângâierea ta, mama Mea! Puterea iubirii tale pentru Mine e tot atât de mare, ca și pentru toți frații Mei de pe pământ, căci ei sunt mângâierea Mea și a ta, mama Mea. Iată zi de praznic de naștere, ziua Mea și a ta, mama Mea! Cartea Mea stă deschisă, și așează-te lângă Mine cu cuvântul tău cel blând, mama Mea. Amin.

— *O, Fiule blând și smerit, ne-am făcut unul pe altul cât ai stat în pântecul meu. Tu pe mine m-ai făcut ca și pe Tine, iar eu Te-am purtat, și blând Te-am îngrijit ca să crești și să ne fii Mântuitor, Doamne. Nașterea Ta mi-a umplut fînța de fior sfânt, care nu m-a mai părăsit apoi și mi-a dat puteri și biruințe mereu pe calea mea cu Tine în brațe în pribegie pe pământ, după ce am plecat din calea lui Irod cel prigonitor de prunci, după ce a aflat el că Tu Te-ai născut și că vei fi mare pe pământ, dar Tu erai încă mic, și nu ar fi fost să se teamă el pentru tronul lui, numai că toți cei care huzuresc pe pământ nu au minte cu care să gândească, ci au altfel de minte și altfel de doruri, o, și mai dulce s-au purtat cu Tine tâlharii de drumul mare, căci în drumul nostru spre Egipt când ne-a ieșit în cale o ceată de tâlhari, a văzut unul din ei frumusețea Ta cerească în*

brațele mele strânse la piept și s-a minunat și a spus că Dumnezeu dacă ar fi acest Prunc, n-ar fi atâta de frumos cum este cel din brațele mele, și i-a liniștit acesta pe tovarășii lui tâlhari, iar eu i-am spus lui că Tu îl vei răsplăti pe el pentru această bunătate a lui, o, și l-ai răsplătit când a venit vremea să-l răsplătești, și încă ce răsplată, Doamne! Regele Irod însă s-a purtat cu mânie pentru nașterea Ta și a făcut durere peste prunci și peste mame, dar taina lui Dumnezeu a mers îna-înte și merge mereu, și lumea nu pricepe tainele Tale lucrate prin îngeri și așezate văzut sau nevăzut la locul lor, și dulce ne purtăm între cer și pământ, căci lumea trebuie înnoită, precum este scris, Fiule scump.

O, e ziua Ta și a mea, zi de naștere și de praznic de naștere, și mângâiem în această zi peste tot, iar fiii poporului Tău să ia mângâiere, Doamne, și s-o pună pe unde îi doare și să fie blânzi și smeriți ca și noi în bucurii și în dureri. Bindecuvântați să fie cei ce vin și colindă la izvor în zi de praznic de naștere a Ta în Betleem acum două mii de ani! Pâinea cea cerească S-a născut și a crescut și S-a dat spre hrană din cetatea aceea a nașterii Tale, Betleemul, iar cine mănâncă din această pâine are viață veșnică, precum Tu ai spus. Iar eu îmbrățișez acum cu brațe de mamă a Ta și a lor pe cei ce ne mângâie, și vor fi ei nouă nădejde pe cale cu ei, Fiule scump.

O, unul altuia ne dăruim mângâiere, eu Ție, și Tu mie, că e zi de praznic pentru noi. Blânzi și smeriți dăruim în ziua aceasta mângâiere, Fiu-le născut, Fiule al meu, iar mângâierea de la noi să vindece, să aline, să întărească și să aducă li-niștea și pacea peste tot în poporul cuvântului Tău, și de la el peste pământ, spre lucrul cel mântuitor peste oameni, o, Fiule al Tatălui și Fiule al meu, căci Tu ești pacea, Tu ești mângâierea, o, Doamne! Amin.

— Zi de praznic de naștere dăruim poporului cuvântului Meu, mamă, căci el este cel ce crede pe Fiul lui Dumnezeu venit pe pământ cuvânt, și pe credința lui Mi-am pus temelia venirii Mele în cuvânt ca să învăț cu el oamenii, mamă, și pu-tere de duh și mângâiere împărțim celor ce iubesc pe Dumnezeu în acest cuvânt.

Lucrare de îngeri Mă poartă spre voi, fiilor care-Mi credeți și-Mi primiți și-Mi împărțiți peste pământ cuvântul. O, nici o plată nu este mai mare ca și a celor ce vestesc pe Dumnezeu oamenilor, măi fiilor.

Iar acum vom avea câteva zile să așternem aici, la izvor, praznic de Bobotează și să deschidem ca să primim pe cei ce vin la apă, fiilor. Le bindecuvântăm calea și călătoria lor pe cale, iar dorul să le fie căldură prin frig, că e iarnă și e ger. Îngerii cărărilor să le poarte lor însoțire, iar Eu, Domnul, îi voi întâmpina și voi da lor cuvântul Meu, pe Duhul Sfânt Mângâietorul le voi da lor.

Pace vouă în zi de praznic de naștere, o, fiilor! Amin, amin, amin.

25 decembrie 2016/7 ianuarie 2017